

Obozri sa, dievča,
na ťuriansku väžu,
tam tvoju slobodu
do ručníčka viažu.

Viažu, da ju viažu,
už ju poviazali,
tvojím sivým očkám
tam hľadeť nedali.

Obozri sa, dievča,
na ťuriansky zvonček,
tam sa ti previeva
tvoj zelený venček.

Tvoj zelený venček
tam na hore zostau,
veru sa ti Janík
nie po vôli dostau.

Na tom Ťurompoli
len skala na skale,
a to všetko preto,
že sa dievke starie.

Že sa dievke starie
a deckovia špaty;
beda tej, čo sa ta ...
mysí vydávati.

Melódia: [Sl. sp. III 247], časť 1.

349.

Andantino

([Redakcia, 1881])

Ej, umrela mi žena, už som vdovec,
dal som ju pochovať do Bátoviec.

Ej, ver' ju vykopali do pol pása,
tam leží má žena, aj jej krása.

Ej, ten bátovský kostol pod horama,
tam je moja žena pochovaná.

Ej, mala dvesto rokov bez päťdesiat,
škoda mojej žene v zemi ležať.

Ej, leží ona, leží v čiernej zemi,
zelený rozmarín v ruce drží.

Ej, otvorím jej bránu v cintoríne,
azda moja žena domov príde.

Ej, kopali jej jamu tri mládenci,
nemohli vykopať do polnoci.

Ej, nebojže sa, neboj, neprídem ti,
lebo ty máš veľa drobných detí.

Melódia: Sb MS II (22) 18: Ej umrela mi žena, už som vdovec – Sl. sp. II 182.